

1885-06-25

Afsender
J. C. Jacobsen

Modtager
Holger Drachmann

Type:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
København

Modtagersted:
Kärnten

Arkivplacering:
Det Kongelige Bibliotek

Emneord:
Mæcenvirksomhed

Dokumentindhold

J. C. Jacobsen begrundet, hvorfor han ønsker at støtte Holger Drachmann økonomisk og sender ham 1700 Gylden. Drachmann opholder sig på dette tidspunkt i Kärnten i Østrig.

Transskription

25/6 1885

Hr Holger Drachmann,

Det har glædet mig meget at læse Deres Brev, som vidner om, at De har forstaaet mig og i hvert Fald ikke har misforstaaet mine aabenhjærtige Udtalelser. Dersom mine offentlige og private Forretninger ikke forbød det, kunde jeg have Lyst til at berøre flere Puncter, hvortil Deres Breve kunde give mig Anledning, men jeg kan med den bedste Villie ikke skrive lange Breve. Det er derfor kun et Par Yttringer i Deres første Brev, som jeg vil understrege, fordi de falde sammen med de Forestillinger, jeg selv har dannet mig om Deres Virksomhed og fordi jeg troer at det kan være af Vigtighed for Dem, at De stedse har Dem for Øie. De siger nemlig at De er overanstrengt, i hvert Fald overarbejdet og at De trænger til Ro og senere bemærker De, at en Række af Deres senere Arbejder kun have fundet ringe Afsætning. Det sidste har vistnok for en del sin Grund

i at De har befundet Dem i en Overgangsperiode og at Deres Standpunct ikke har staaet rigtig klart for Publikum, men jeg troer at det ogsaa tildels kan hidrøre fra at De i Deres rastløse Iver og i Følelsen af Deres Kraft har produceret for meget og med for korte Mellemrum. Dette er altid misligt, thi hvor mange have i Nutidens travle Liv, hvor alt jager afsted med Dampens og Electricitetens Fart, Ro og Tid til at læse og fordøie flere Skrifter om Aaret af den samme Forfatter? Jeg glæder mig derfor paa Deres Vegne over at De nu søger Ro og Hvile til at fuldføre et større og betydningsfuldt Værk. Kan det lykkes Dem med Digterøie klart at skue og med Digteraand at skildre et Samfunds Forhold som Følge af Mængdens Mangel paa Forstand til at opfatte Frihedens Væsen rigtigt og til at gennemskue Ledernes egoistiske Tanke-og Handlemaade, da vil en saadan digterisk Fremstilling - jeg kunde maaske rigtigere sige: Aabenbaring - sikkert gjøre en langt mere indtrængende Virkning end alle nok saa fornuftige Lærdomme.

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

Det er dog ikke særligt af Hensyn til Deres Virksomhed i den nysnævnte Retning, at jeg har troet at burde støtte Dem, men det er fordi jeg er kommen til den Overbevisning at De med Deres sjeldne Begavelse som Digter vil være i Stand til i det Hele at yde værdifulde Bidrag til at løfte hele Samfundets Aand til det høiere og sandere Blik paa Livet og Tilværelsen, hvortil der for Tiden trænges, thi den høieste Erkjendelse opnaaes jo ikke alene gennem Viden; dertil er Følelse og Phantasie og Begeistring for det Skjønne, det Sande og det Store tilvisse ligesaa uundværlig Herom kunde jeg endnu have meget at sige, men dette maa opsættes til jeg faaer den Fornøielse at tale med dem efter Hjemkomsten. Da man ikke bør vide her i Banken at der sendes Dem Pengemidler fra mig, sender jeg i Morgen en Anvisning paa 1700 Gyden til en god Ven i Wien. Hr Redacteur Fr. Fasbender, som vil sende den videre til Dem. Til ham sigers. 4 jeg kun at det er en Kommission som jeg har paataget mig og som jeg beder ham at besørge.

Med det Ønske at Opholdet i det rolige Hjem i Kärntens Bjerge maa bidrage til at Styrke Deres Sundhed og forfriske deres Kræfter, forbliver jeg

Deres hengivne
J. C. Jacobsen

J. C. JACOBSEN.
Byggeriet Gamle Carlsberg.

Kjøbenhavn, den 27/6 1884

Kjøbenhavn. K.

Jr. Høfjest Drachmann.

Det var glædet mig meget at læse
Deres Brev, som vidner om, at De var fornøjet
mig og i sandt Sæd M. var med fornøjet
minn ærbørdige Brevskiftelse. Derom min
offentlige og personlige Sammenkomst M. forbed
det, Lænde jeg har Lyst til at berøre flere
Punkter, som det Dersom Brev Lænde jeg mig
Aendring, men jeg har med den bedste
Hjælp M. Minn længe Brev. Det er derfor
Lænde at De Høfjeste i Dersom første Brev,
samt jeg mit indersøge, samt de færdige Sammen
med de Lænde Høfjeste, jeg selv har tænkt mig
om Dersom Høfjeste og samt jeg tror at
det kan være af Høfjeste for Dem, at De
Høfje for dem for Dem. De siges nemlig
at de er ansvarende, i sandt Sæd om
arbejdet og at de Lænde det de og sammen
berøver de, at en Lænde af Dersom Brev
Arbejdet Lænde jeg samt mig Høfjeste
det selv har vist for en del i sin Grund

i et de for besværet den i en Overgang
gavide og at den Skendy med de for alle
for Raad mig lig Skat for forberiden, men
jeg lovet at det ogsaa vil det den for den
at den i den raslote den og i Kalden
af den Kraft for yndig for mig
og med for den Maltummen. Dette er
alt med mig, og for mig den i Kalden
lovet den, den alt jaget affod med den
og for den den den, de og det vil at
den og for den den Skat den den af
den den den den? Jeg glæder mig for
den den den den at de vil jaget de
og den vil at den den og den den
den den. Den vil den den med
den den den den og den den den
at den den den den den den den
af den den den den den den vil at
den den den den den den og vil at
den den den den den den den - og
den den den, de vil en den den den
den den den - jeg den den den den
den: den den den - den den den
den den den den den den den den
den den den den den den den den

Det er dog ikke sandt og sandt det er
Rigsforsamlet: den uendelige Adgang, at jeg
for troet at kunde være den, men det er
fakti jeg er kommen til den Omdømming
at den med den spidde Organer som
digter mig men i Sandt det i det fald at
jens mandfulde Bidrag til at løse alle
samfundets Omdømme det fald og sandt
aldrig som Løst og Tilmænt, sandt det
for tiden kommer, thi den sande fuldstændige
opnaar jo ikke alle de gængske Omdømme;
det er Løst og Tilmænt og Begyndelse
for det Menneske, det Land og det Klode
tilmede Løst og Tilmænt.

Jeg kan kunde jeg endnu som mig
at jeg, men det er mig og faldet til mig
for det den sande og det Land og den
eller som Løst og Tilmænt.

Da man ikke kan ikke jeg i Sandt
at det sandt den sande og faldet for mig,
faldet jeg i Sandt og Tilmænt og
1700 Gylden til mig og den i Wien,
for Løst og Tilmænt, som mig
faldet den mig til den. Det Land og den.

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

jeg Lide at det er en Samvittighed
saa jeg har paalagt mig og saa jeg
beder saa at bedes.

Med det Quidet at Ogsaa i det
valige Jern i Kærstens Ejendomme
bedes det at siges det om det
og forfærdige det Kraften, færdig
jeg

Det Georgians
J. C. Jacobsen